

Lovforslag nr. L 212. Fremsat den 29. marts 2006 af miljøministeren (Flemming Hansen, fg.)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love

(Ændring af klagenævn og klagebestemmelser i en række love på miljøområdet)

§ 1

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 884 af 18. august 2004, som ændret ved lov nr. 431 af 6. juni 2005, lov nr. 535 af 24. juni 2005 og lov nr. 567 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 80, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) 7 medlemmer, der udpeges af Folketinget.«

2. I § 80, stk. 2, ændres »opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer« til: »have bestået juridisk kandidateksamen«.

3. I § 80 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Formanden drager omsorg for, at nævnet i nødvendigt omfang bistås af sagkyndige eksperter.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

4. § 80, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Samtidig med udpegning af medlemmer efter stk. 1, nr. 2 og 3, udpeges en suppleant for hvert medlem. Suppleanten kan deltage i behandlingen og afgørelsen af en sag, når det pågældende medlem er forhindret i at deltage.«

5. § 80, stk. 4, der bliver stk. 5, affattes således:

»De af Folketinget og Højesteret foretagne udpegninger gælder for 4 år. I tilfælde af udtræden udpeges, jf. stk. 1, nr. 2 og 3, et nyt medlem eller en ny suppleant for den resterende del af perioden.«

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 753 af 25. august 2001, som ændret senest ved lov nr. 572 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 105, stk. 1, affattes således: »Miljøklagenævnets formand og dennes stedfortrædere skal have bestået juridisk kandidateksamen.«

2. I § 105, stk. 2, nr. 1, ændres »Industrirådet« til: »Dansk Industri«, og »De Danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger« ændres til: »Dansk Landbrug«.

3. § 106, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Formanden eller dennes stedfortræder kan på nævnets vegne træffe afgørelse i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning, samt i sager, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Stk. 4. Miljøministeren skal nedsætte et udvalg blandt Miljøklagenævnets medlemmer, som kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgets virksomhed.«

§ 3

I lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 925 af 28. september 2005, som ændret ved § 2 i lov nr. 545 af 24. juni 2005 og § 1 i lov nr. 564 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 50, nr. 2, udgår: » jf. § 51, stk. 3,«

2. § 51 affattes således:

»§ 51. Følgende afgørelser kan påklages til det miljølagenævnet, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse:

- 1) Miljøministerens afgørelser om dumpning af optaget havbundsmateriale, jf. § 26, og ministerens afgørelse om foretagelse af undersøgelser heraf efter § 45 a.
- 2) Afgørelser truffet efter regler fastsat med hjemmel i 33, stk. 2.

Stk. 2. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 106, stk. 1 - 3, og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse ved Miljøklagenævnets behandling af sager efter stk. 1.

Stk. 3. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, 2. pkt., i lov om miljøbeskyttelse medvirker ved behandling af klagesager efter § 26 og afgørelse om foretagelse af undersøgelser om optaget havbundsmateriale efter § 45 a sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Sammenslutningen af Danske Havne, Foreningen af Danske Privathavne, Københavns Havn A/S, Transport- og Energiministeriet, Danmarks Fiskeriforening, Foreningen af Ral- og Sandsugere og Arbejdernes Erhvervsråd i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i forening.

Stk. 4. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, 2. pkt., i lov om miljøbeskyttelse medvirker ved behandling af klagesager i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i 33, stk. 2, sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Bilfærgernes Rederiforening, Danmarks Rederiforening og Danmarks Navigatorforening i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i forening.

Stk. 5. Miljøministeren skal nedsætte to udvalg blandt Miljøklagenævnets medlemmer, som kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgets virksomhed.

Stk. 6. Klage efter stk. 1 indgives af de klageberettigede efter § 52 til den myndighed, der har

truffet afgørelsen. Klage skal være indgivet inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse. Når offentlig annoncering finder sted, jf. § 49, stk. 2, regnes klagefristen dog altid fra annonceringens dato. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til Miljøklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

3. Efter § 51 indsættes:

»§ 51a. Forbud eller påbud efter § 43 eller 43a, stk. 1 eller 2, over for skibe og platforme kan påklages til Ankenævnet for Søfartsforhold, der er nedsat i medfør af lov om sikkerhed til søs. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. I forbindelse med behandling af en klagesag efter stk. 1 indhenter Ankenævnet for Søfartsforhold en udtalelse om sagen fra en af miljøministeren udpeget sagkyndig.

Stk. 3. Klage efter stk. 1 indgives til Ankenævnet for Søfartsforhold.

Stk. 4. Klage efter stk. 1 skal være indgivet inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse. Når offentlig annoncering finder sted, jf. § 49, stk. 2, regnes klagefristen dog altid fra annonceringens dato. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.«

§ 4

I lov om kemiske stoffer og produkter, jf. lov-bekendtgørelse nr. 21 af 16. januar 1996, som ændret bl.a. ved lov nr. 256 af 12. april 2000 og senest ved § 13 i lov nr. 564 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 55 affattes således:

»§ 55. Afgørelser efter denne lovs kapitel 6 og 7, der træffes i første instans af den myndighed, ministeren bemyndiger hertil, kan påklages til det miljølagenævnet, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 106, stk. 1-3, og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse. Afgørelser om plantebeskyt-

telsesmidler eller biocider, hvor det eller de aktive stoffer er optaget eller søgt optaget på EF-listerne over aktive stoffer godkendt til brug i plantebeskyttelsesmidler eller biocider, kan dog ikke indbringes for Miljøklagenævnet.

Stk. 2. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, 2. pkt., i lov om miljøbeskyttelse medvirker ved behandling af klagesager efter denne lov sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Dansk Industri samt Landbrugsrådet, Dansk Landbrug og Dansk Erhvervsgartnerforening i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Arbejdstilsynet i forening.

Stk. 3. Nævnet kan i øvrigt tilkalde sagkyndige til at afgive vejledende udtalelser.

Stk. 4. Miljøministeren skal nedsætte et udvalg blandt Miljøklagenævnets medlemmer, som kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgets virksomhed.

Stk. 5. Klage til Miljøklagenævnet kan indgives af afgørelsens adressat og enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

§ 5

I lov om miljø og genteknologi, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 3. december 2002, som ændret ved bl.a. § 11 i lov nr. 545 af 24. juni 2005 og senest ved § 1 i lov nr. 565 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 34 affattes således:

»§ 34. Afgørelser efter § 8 truffet af miljøministeren eller en styrelse i henhold til bemyndigelse samt vilkår fastsat i medfør af regler udstedt i medfør af § 7, stk. 3, til sikring af det ydre miljø i Beskæftigelsesministeriets afgørelser om klassifikation af laboratorier, laboratorieområder og anlæg til storskalaforsøg kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 106, stk. 1-3, og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse medvirker ved behandling af klagesager efter denne lov sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Dansk Industri, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Håndværksrådet, Landbrugsrådet og Dansk Landbrug i forening.
- 2) Miljøstyrelsen i samarbejde med Skov- og Naturstyrelsen, Danmarks Miljøundersøgelse og Fødevarestyrelsen.

Stk. 3. Klage indgives direkte til Miljøklagenævnet, jf. § 31, af de klageberettigede efter § 30.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov. «

2. § 35 ophæves.

§ 6

I lov om vandforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 130 af 26. februar 1999, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 570 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 75 affattes således:

»§ 75. Afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen efter denne lov samt miljøministerens afgørelse efter § 29, stk. 2 og 4, og § 32 samt afgørelser i konkrete sager efter kapitel 8 kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse, jf. dog § 76. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Klage til Miljøklagenævnet indgives skriftligt af de klageberettigede efter § 80 til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til Miljøklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

2. § 79 ophæves.

F. t. l. vedr. naturbeskyttelse m.v.

§ 7

I lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurennet jord, som ændret senest ved lov nr. 568 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 77 affattes således:

»§ 77. Følgende afgørelser kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse:

- 1) Kommunalbestyrelsens og regionsrådets afgørelser efter loven eller regler udstedt i medfør af denne lov, medmindre andet fremgår af lovens øvrige bestemmelser.
- 2) Miljøministerens afgørelser efter § 39, stk. 2, § 72, § 73, stk. 2, 2. pkt., § 73 a og § 73 b.

Stk. 2. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse ved Miljøklagenævnets behandling af sager efter stk. 1.

Stk. 3. Klage til Miljøklagenævnet indgives skriftligt af de klageberettigede efter § 82 til den myndighed der har truffet afgørelsen. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til Miljøklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

2. § 81, stk. 3, og § 83 ophæves.

§ 8

I lov nr. 292 af 27. april 1994 om aktindsigt i Miljøoplysninger, som ændret ved § 1 i lov nr. 447 af 31. maj 2000, ved lov nr. 215 af 31. marts 2004 og ved lov nr. 310 af 2. maj 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 6, 2. pkt., ophæves

2. § 4 a og § 4 b affattes således:

»§ 4 a. Afslag på anmodning om aktindsigt, der er meddelt af et organ omfattet af § 1, stk. 2, og af forsyningsvirksomheder m.v. omfattet af § 1, stk. 1, kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Klage til Miljøklagenævnet indgives skriftligt til det organ eller den forsyningsvirksomhed m.v., der har truffet afgørelsen. Organet eller forsyningsvirksomheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til Miljøklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.

§ 4 b. Myndigheder og organer som nævnt i § 1, stk. 1 og 2, skal, når de anmoder om miljøoplysninger til brug for udarbejdelse af offentlig statistik eller videnskabelige undersøgelser, og når den, som anmodningen stilles til, ikke er forpligtet eller kan forpligtes til at give oplysninger, gøre denne bekendt hermed og med adgangen til at tilkendegive, at oplysningerne ikke bør offentliggøres.«

3. Efter § 4 b indsættes:

»§ 4 c. Myndigheder og organer som nævnt i § 1, stk. 1 og 2, skal så vidt muligt sikre, at alle oplysninger, der indsamles af eller for dem, er ajourførte, nøjagtige og sammenlignelige.

Stk. 2. Myndigheder og organer som nævnt i § 1, stk. 1 og 2, skal i sager om aktindsigt i miljøoplysninger, der er omfattet af § 3, nr. 2, efter anmodning oplyse, hvis oplysningerne er til rådighed, hvor disse kan findes, om målingsmetoder, herunder fremgangsmåder for analyser, prøveudtagninger og forbehandling af prøver, der er anvendt ved tilvejebringelse af oplysningerne, eller henviser til en anvendt standardprocedure.«

§ 9

I lov nr. 1150 af 17. december 2003 om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, som ændret ved § 1 i lov nr. 570 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 53 affattes således:

»§ 53. Følgende afgørelser kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse:

- 1) Den endeligt vedtagne vandplan for så vidt angår fastsættelse af miljømål og indsatsprogram.
- 2) Spørgsmål om vandplanens tilvejebringelse.

3) En endeligt vedtaget kommunal handleplan for så vidt angår indhold og tilvejebringelse, jf. §§ 31a-31e.

Stk. 2. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse ved Miljøklagenævnets behandling af sager efter stk. 1.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

§ 10

I lov nr. 493 af 9. juni 2004 om CO₂ - kvoter, som ændret ved lov nr. 410 af 1. juni 2005 og senest ved § 71 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 35, *stk. 1*, ophæves og i stedet indsættes:

»Afgørelser truffet af miljøministeren efter § 13, § 21a og §§ 25-27 kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Klage til Miljøklagenævnet indgives skriftligt inden 4 uger efter afgørelsen er meddelt til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til Miljøklagenævnet

ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 4*.

§ 11

I lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter *stk. 8*, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. § 11 træder i kraft den 1. juli 2006

Stk. 3. Sager, der pr. 1. januar 2007 er indbragt for Miljøklagenævnet, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Håndhævelse af miljølovgivningen er på dagsordenen. En naturlig del af den skærpede fokus på håndhævelse er, at det også sikres, at klagestrukturen på miljøområdet fungerer hensigtsmæssigt.

Der har været rejst spørgsmål om Naturklagenævnets sammensætning - senest i sommeren 2005. På den baggrund har Miljøministeriet gennemgået Naturklagenævnets sammensætning og struktur, og der har vist sig et behov for ændringer, der tager sigte på særligt følgende problemstillinger:

- Den politiske repræsentation i nævnet afspejler i dag ikke Folketingets sammensætning,
- der inddrages i dag ikke i tilstrækkeligt omfang sagkyndige eksperter i Naturklagenævnets afgørelser, og
- de gældende regler for suppleanternes deltagelse kan indebære uhensigtsmæssige situationer.

Med lovforslaget tages der højde for disse problemer ved forslag til ændringer af naturbeskyttelsesloven.

Som led i kommunalreformen er der vedtaget ændringer i klagesystemerne, hvorved de fleste klagesager, som i dag behandles i Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen, med virkning fra den 1. januar 2007 er overført til henholdsvis Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet. Hermed får Miljøklagenævnet langt flere sager end hidtil. Med lovforslaget foreslås, at kompetencen for formanden for Miljøklagenævnet til at træffe afgørelser i klagesager udvides, således at formanden eller dennes stedfortræder på egen hånd kan afgøre sager på nævnets vegne, når sagerne ikke er større eller principielle. Samtidig præciseres det, at formanden som hidtil på egen hånd kan afgøre sager, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Lovforslaget lægger endvidere op til, at der skal indføres en visitationsprocedure for, hvilke sager der skal behandles i selve Miljøklagenævnet i lighed med, hvad der gælder på Naturklagenævnets område. I Na-

turklagenævnet foregår visitationsprocessen ved, at udvalgets medlemmer med henblik på kommentering løbende får tilsendt oversigter over sager med angivelse af formandssager. På grund af Miljøklagenævnets anderledes sammensætning foreslås det, at miljøministeren får bemyndigelse til at nedsætte et eller flere udvalg, som kan henvise sager til en egentlig nævnsbehandling, samt fastsætte regler for udpegning af medlemmer til udvalgene og disses virksomhed.

Miljøklagenævnet er klagemyndighed for en række afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven, jordforureningsloven, genteknologiloven, vandforsyningsloven, havmiljøloven, lov om kemiske stoffer og produkter, miljømålsloven, kvoteloven og lov om aktindsigt i miljøoplysninger. Bestemmelserne om Miljøklagenævnet i disse love er forskelligartede, og de har derfor med lovforslaget gennemgået en lovteknisk revision. Bestemmelserne er således efter forslaget opbygget efter samme systematik. Først i bestemmelsen står, hvilke afgørelser der kan påklages, dernæst hvilke regler der finder anvendelse på nævnets behandling af sagerne, og sidst en hjemmel til at ministeren kan fastsætte nærmere regler for nævnets virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til den pågældende lov.

Herudover retter lovforslaget op på en tidligere fejl i lov om miljø og genteknologi, som uilsigtet kan give klageadgang til miljøministeren over visse afgørelser. Det drejer sig om klager over særskilte vilkår til sikring af det ydre miljø i afgørelser efter beskæftigelsesministerens bekendtgørelse om genteknologi og arbejdsmiljø. Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at der kan klages til Miljøklagenævnet i stedet.

Endvidere justeres overgangsbestemmelsen i kommunalreform-ændringen af planloven, således at planlovens § 52 om ministerens adgang til at delegere sine beføjelser efter loven og til at fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, som er truffet efter bemyndigelse, også kommer til at gælde de beføjelser, der følger af overgangsordningen i lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen).

2. Lovforslagets formål og indhold

2.1. Naturbeskyttelsesloven

Naturklagenævnet er øverste administrative myndighed i fredningssager og klageinstans for afgørelser efter en række love om regulering af fast ejendom: planloven, naturbeskyttelsesloven, råstofloven, skovloven, masteloven, sommerhusloven, kolonihaveloven, lov om miljømål og lov om miljøvurdering af planer og programmer.

I Naturklagenævnets behandling af sager deltager formanden (jurist), 2 højesteretsdommere samt et antal læge medlemmer udpeget ved, at hvert af de partier, der er repræsenteret i Folketingets Finansudvalg, har valgt et medlem (antallet varierer således i forhold til antallet af partier i Finansudvalget, og nævnet har varieret med mellem 8 og 13 medlemmer). For tiden har nævnet 10 medlemmer. Nævnet behandler årligt knap 1.900 sager. Nævnet er karakteriseret ved en høj grad af formandskompetence, og formanden afgør i dag hovedparten af sagerne - ca. 85 pct.

Begrundelsen for at inddrage lægmænd i behandling af klagesager generelt er behovet for, at almene og samfundsmæssige synspunkter indgår i en samlet vurdering og afvejning af sagerne. Personer indstillet af politiske partier vurderes som gode repræsentanter for »folkets stemme« i sager, hvor der skal udøves et skøn.

Hovedparten af de sager, der behandles af Naturklagenævnet som klageinstans, er afgjort i første instans af kommunalbestyrelser (eller amtsråd indtil 1. januar 2007) og lokale fredningsnævn, mens et begrænset antal af sagerne afgøres af Skov- og Naturstyrelsen. Der er derfor - også historisk set - en god grundelse for, at Naturklagenævnets lægmedlemmer udpeges politisk og på landsniveau. Helt tilbage fra den første naturfredningslov i 1917 (Lov nr. 245 af 8. maj 1917) har der siddet landspolitisk udpegede lægmedlemmer i Overfredningsnævnet, som primært behandlede fredningssager og klagesager fra fredningsnævnene - 2 medlemmer udpeget af Folketinget og 2 medlemmer udpeget af Landstinget.

Udpegning af den politiske repræsentation i Naturklagenævnet via Folketingets Finansudvalg blev først indført med naturfredningsloven fra 1969 (Lov nr. 314 af 18. juni 1969) og var oprindeligt begrundet i det tidligere Overfredningsnævns karakter. Nævnets væsentligste sagsområde var som nævnt fredningssager og klager over fredningssager, og en række af dis-

se medførte særdeles store statslige erstatninger. Derfor var det dengang hensigtsmæssigt at koble udpegningen af lægmedlemmer til nævnet til Folketingets Finansudvalg. I mellemtiden er langt flere partier repræsenteret i Folketinget, og antallet af lægmedlemmer er derfor i dag langt større end oprindeligt. Hertil kommer, at Finansudvalgets sammensætning tidligere svarede til Folketingets flertal, fordi der var få partier repræsenteret i Folketinget. I dag er det derimod sådan, at Finansudvalgets sammensætning ikke afspejler Folketingets politiske sammensætning.

I dag udgør fredningssager kun en meget lille del af Naturklagenævnets samlede sagsmængde. Den historiske grundelse for det gældende system, hvorefter lægmændene indstilles af de partier, der har medlemmer i Folketingets Finansudvalg, er derfor ikke til stede i dag. Det er således ikke længere en forudsætning, at Finansudvalget skal være indstillingsgrundlag. Med lovforslaget flyttes indstillingen af lægmedlemmer derfor »tilbage« til Folketingssalen, så den politiske repræsentation i Naturklagenævnet balancerer bedre med Folketingets politiske sammensætning.

Erfaringen har vist, at der i nogle sager med fordel vil kunne inddrages sagkyndige som f.eks. biologer eller landskabsmæssige eksperter i videre omfang end i dag. Det kunne f.eks. være tilfældet i sager vedrørende de generelt beskyttede naturtyper efter naturbeskyttelseslovens § 3. Ud fra en ressourcemæssig betragtning samt ud fra en vurdering af sagerens karakter vurderes deltagelse af sagkyndige eksperter i nævnet i samtlige sager ikke at være nødvendig. En model, hvorefter nævnet bistås af sagkyndige eksperter efter behov, forekommer mest fornuftig. Det er efter forslaget op til formanden at drage omsorg for, at inddragelsen sker i nødvendigt omfang.

I henhold til den gældende bestemmelse i naturbeskyttelseslovens § 80, stk. 3, udpeges og vælges der en suppleant for hvert medlem i nævnet - på nær formanden, idet suppleanten kun kan deltage i behandlingen og afgørelsen af en sag, når det pågældende medlem er forhindret varigt eller for længere tid. Den restriktive suppleantbestemmelse kan være u hensigtsmæssig i visse situationer. Det foreslås, at begrænsningerne i suppleanternes deltagelse ophæves, således at suppleanter fremover kan indtræde i alle tilfælde, når et medlem har forfald. Det forudsættes, at suppleanterne holdes løbende orienteret om sagerne og ajourført med nævnets mødekalendar, så de løbende kan træde ind i medlemmernes sted.

2.2. *Miljøbeskyttelsesloven, jordforureningsloven, genteknologiloven, vandforsyningsloven, havmiljøloven, lov om kemiske stoffer og produkter, miljømålsloven, kvoteloven og lov om aktindsigt i miljøoplysninger.*

2.2.1 *Miljøklagenævnet.*

Miljøklagenævnet er oprettet ved den første miljøbeskyttelseslov (ikrafttræden den 1. oktober 1974) som et uafhængigt, sagkyndigt organ. Nævnet er klagemyndighed for en række afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven, jordforureningsloven, genteknologiloven, vandforsyningsloven, havmiljøloven, lov om kemiske stoffer og produkter, miljømålsloven, kvoteloven og lov om aktindsigt i miljøoplysninger.

Med vedtagelsen af lovforslagene til udmøntning af kommunalreformen på miljøområdet (Lov nr. 569 af 24. juni 2005 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov nr. 564 af 24. juni 2005 om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om vandløb, lov om sommerhuse og camping m.v. og forskellige andre love, lov nr. 565 af 24. juni 2005 om ændring af lov om miljø og genteknologi, lov nr. 568 af 21. juni 2005 om ændring af lov om forurenet jord samt lov nr. 570 af 24. juni 2005 om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. blev Miljøklagenævnet med virkning fra den 1. januar 2007 eneste klageinstans for en række sager efter miljølovgivningen. Dette medfører, at Miljøklagenævnet fra dette tidspunkt vil få tilført et større antal klagesager, som hidtil har været behandlet af Miljøstyrelsen, henholdsvis Skov- og Naturstyrelsen.

Miljøklagenævnet består af en formand og en eller flere stedfortrædere for denne samt et stort antal beskikkede medlemmer. De beskikkede medlemmer udpeges for en 4-årig periode af miljøministeren som alt-overvejende hovedregel efter indstilling fra på den ene side visse erhvervsorganisationer og på den anden side Miljøstyrelsen eller Skov- og Naturstyrelsen.

Den enkelte sag behandles af formanden (stedfortræder) samt to eller fire beskikkede medlemmer.

Efter gældende ret kan Miljøklagenævnets formand (stedfortræder) kun i begrænset omfang træffe afgørelse på nævnets vegne, jf. miljøbeskyttelseslovens § 106, stk. 3. Ifølge denne bestemmelse er formandens kompetence begrænset til »særlige tilfælde«. Dette omfatter f.eks. sager, hvor nævnet gennem behandling af et større antal ensartede sager har fastlagt en praksis, samt sager, hvis afgørelse beror på en ren juridisk-administrativ vurdering, herunder f.eks. af-

visning af sager som følge af overskridelse af klagefrist, manglende klageberettigelse.

De nye sager, som vil tilgå nævnet, vil i større omfang være karakteriseret ved, at der er tale om mindre sager, som ikke har en sådan teknisk kompleksitet, at der er behov for særlig sagkyndige medlemmer til sagens afgørelse, ligesom nævnet ikke har udviklet en fast praksis. Formandens nuværende kompetence til at træffe afgørelse på nævnets vegne er imidlertid for snæver til at kunne omfatte disse sager.

Det foreslås derfor, at formandens kompetence udvides således, at formanden kan træffe afgørelse i alle sager, der ikke er større eller principielle. Dette svarer til den afgrænsning af Miljøklagenævnets kompetence i det hele taget, som er fastsat i miljøbeskyttelsesloven og jordforureningsloven. Ved vurderingen af, hvad der skal anses for større eller principielt, kan der derfor henvises til forarbejderne til miljøbeskyttelsesloven og til den praksis, der har dannet sig herom. Se bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3. I overensstemmelse med hidtidig praksis vil formanden efter forslaget endvidere kunne træffe afgørelse i sager, der alene beror på en juridisk vurdering, f.eks. spørgsmål om fortolkning af hjemmel til påbud m.v. Dette skyldes, at der ikke er jurister blandt de sagkyndige medlemmer af nævnet, hvorfor et krav om egentlig nævnshandling i disse tilfælde ikke er hensigtsmæssigt.

2.2.2 *Visitationsproceduren*

Lovforslaget lægger endvidere op til, at der skal indføres en visitationsprocedure for, hvilke sager der skal behandles i selve Miljøklagenævnet i lighed med, hvad der gælder på Naturklagenævnets område. I Naturklagenævnet foregår visitationsprocessen ved, at udvalgets medlemmer løbende får tilsendt oversigter over sager med angivelse af formandssager til kommentering. Miljøklagenævnet er anderledes sammensat end Naturklagenævnet, og det foreslås derfor, at miljøministeren får bemyndigelse til at nedsætte et eller flere udvalg blandt nævnets medlemmer, som kan henvise sager til en egentlig nævnshandling, samt fastsætte regler for udpegning af medlemmer til udvalgene samt for udvalgenes virksomhed.

Det er tanken, at et sådant udvalg løbende vil få forelagt kortfattede oplysninger om samtlige sager, der indbringes for nævnet. Af oplysningerne vil skulle fremgå, hvad sagen vedrører, og hvem sagen er visiteret til - nævnet eller formanden. Udvalgsmedlemmerne vil herefter have mulighed for at henvise sager, der ikke er visiteret til egentlig nævnshandling, til behandling i selve nævnet. Det vil være tilstrækkeligt, at blot ét af udvalgets medlemmer ønsker en sag behand-

let af nævnet, og der forudsættes således hverken vøring eller enighed blandt udvalgets medlemmer.

Det er endvidere tanken, at udvalget sammensættes af ministeren blandt de beskikkede medlemmer af nævnet og efter indstilling fra de samme organisationer og styrelser, som over for ministeren indstiller medlemmer til nævnet. Hermed sikres det, dels at organisationerne får indflydelse på, hvem der kan henvises sager til behandling i nævnet, dels at den generelle erhvervs- eller branchemæssige sagkundskab, henholdsvis miljømæssige sagkundskab, som medlemmerne repræsenterer, bliver repræsenteret også i dette udvalg. Udvalgets medlemmer skal kunne dække et fagligt stort område, og det er derfor væsentligt, at disse medlemmer besidder en tilstrækkelig bred ekspertise. Udvalget forventes, som ved sagernes behandling i nævnet i øvrigt, at skulle bestå af lige mange fra hver af de 2 indstillingsberettigede grupper.

Som nævnt ovenfor veksler de indstillingsberettigede organisationer fra lovområde til lovområde, idet indstillingsretten afspejler, hvilke brancher eller erhvervsområder der reguleres ved de afgørelser, der er underlagt nævnskompetence.

Det foreslås derfor, at der nedsættes et udvalg for hvert af de »hovedområder«, som klagerne til Miljøklagenævnet vedrører. Dette medfører, at der skal nedsættes ét udvalg, som dækker sagerne efter miljøbeskyttelsesloven, vandforsyningsloven, jordforureningsloven, miljømålsloven, miljøoplysningsloven samt kvoteloven, ét udvalg for sager efter lov om kemiske stoffer og produkter, samt to udvalg efter havmiljøloven (for henholdsvis afgørelser vedrørende dumpning af optaget havbundsmateriale efter havmiljølovens § 26 og afgørelser truffet efter regler fastsat efter havmiljølovens § 33, stk. 2, om hurtigfærger).

Klager over afgørelser efter § 8 i lov om miljø og genteknologi skal endvidere behandles i Miljøklagenævnet. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til loven (Lov nr. 288 af 4. juni 1986), at det var en væsentlig forudsætning, at sagkyndige medlemmer behandler klagesager på dette område, hvorfor en udvidelse af formandens kompetence ikke foreslås på dette område.

Miljøklagenævnet er som nævnt i afsnit 1 klagemyndighed for en række afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven, jordforureningsloven, genteknologiloven, vandforsyningsloven, havmiljøloven, lov om kemiske stoffer og produkter, miljømålsloven, kvoteloven og lov om aktindsigt i miljøoplysninger. Bestemmelserne om klage til Miljøklagenævnet i disse love er imidlertid forskelligartede, og det foreslås derfor, at disse i højere grad ensrettes. Bestemmelserne foreslås

således opbygget efter samme systematik. Først i bestemmelsen står hvilke afgørelser, der kan påklages, dernæst hvilke regler der finder anvendelse på nævnets behandling af sagerne, og sidst en hjemmel til at ministeren kan fastsætte nærmere regler for nævnets virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til den pågældende lov. I dag indeholder nogle af lovene en sådan bestemmelse, og for andre af lovene anvendes en tilsvarende bestemmelse i miljøbeskyttelsesloven. Det er med hjemmel heri, ministeren har udstedt bekendtgørelse nr. 862 af 16. december 1991 om forretningsorden for Miljøklagenævnet. Fremover vil bekendtgørelsen om nævnets forretningsorden blive udstedt med hjemmel i de foreslåede bestemmelser i de respektive miljølove.

2.3. Lov om miljø og genteknologi

I forbindelse med Arbejdstilsynets afgørelser om klassifikation i forbindelse med fremstilling og anvendelse af genetisk modificerede organismer i laboratorier, laboratorieområder og anlæg til storskalaforøg efter Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse om genteknologi og arbejdsmiljø fastsætter Skov- og Naturstyrelsen vilkår til sikring af det ydre miljø. Disse vilkår indgår som en del af Arbejdstilsynets afgørelse.

Efter de gældende bestemmelser vil der i regler udstedt efter § 7, stk. 3, i lov om miljø og genteknologi skulle fastsættes klageadgang til miljøministeren over disse vilkår. Dette har ikke været hensigten i forbindelse med den oprindelige udformning af bestemmelserne. Med lovforslaget fastsættes derfor, som det har været hensigten, klageadgang til Miljøklagenævnet. Herefter vil der blive udstedt en bekendtgørelse i medfør af genlovens § 7, stk. 3, om fastsættelse af vilkår med klageadgang herover til Miljøklagenævnet.

2.4. Lov om ændring af lov om planlægning

Det foreslås at udstrække den gældende adgang i planlovens § 52, stk. 3, for miljøministeren til at bemyndige en styrelse eller tilsvarende institution under Miljøministeriet til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren, til også at gælde de beføjelser, der følger af overgangsordningen i lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning, til bl.a. at ændre eller ophæve opretholdt regionplanretningslinjer.

Der foreslås endvidere at udstrække den gældende adgang i planlovens § 52, stk. 4, for ministeren til at fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren, til også at gælde de afgørelser, der efter bemyndi-

gelse træffes efter overgangsordningen i lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Vedtagelsen af lovforslagene til udmøntning af kommunalreformen på miljøområdet, jf. afsnit 2.2.1. ovenfor, indebærer, at Miljøklagenævnet fra den 1. januar 2007 årligt får tilført i størrelsesordenen 400 sager, heraf ca. 300 klagesager, som Miljøstyrelsen hidtil har behandlet og ca. 100 klagesager, som Skov- og Naturstyrelsen hidtil har behandlet. Dertil kommer, at der i en kortere periode efter den 1. januar 2007 må forventes en vis stigning i antallet af klagesager. På grund af den begrænsede formandskompetence, som gælder efter lovene i dag, ville denne overførsel af klagesager fra styrelserne som udgangspunkt indebære nogle merudgifter til honorering af de sagkyndige nævnsmedlemmer og sekretariatsbistand.

Som anført ovenfor, skønnes hovedparten af disse sager imidlertid ikke at have en sådan teknisk kompleksitet, at dette nødvendiggør en egentlig nævnsbehandling. En egentlig nævnsbehandling, som ville være påkrævet efter de gældende regler om Miljøklagenævnet, ville derfor virke unødigt fordyrende på klagesagsbehandlingen.

Forslaget om at udvide formandens kompetence vil derfor reducere de ekstra omkostninger, som ellers skulle have været afholdt til nævnsbehandling. Nævnet afgjorde 53 sager i 2004. I 14 af de 53 sager medvirkede nævnsmedlemmer. Miljøklagenævnet aflønner de sagkyndige på timebasis, og anvender i dag ca. kr. 100.000 kr. på årsbasis på vederlagsbetaling til nævnsmedlemmer, hvilket i gennemsnit svarer til ca. 7.600 kr. pr. sag. Hertil kommer rejseomkostninger på ca. 3.200 kr., svarende til gennemsnitligt ca. 230 kr. pr. sag.

Meromkostningerne ved nævnsbehandling af en sag kan således anslås til gennemsnitligt at udgøre kr. 7.800, hvortil kommer øget sekretariatsbistand. Der er tale om ca. angivelse, da både antallet af sager, benyttede timer og antallet af f.eks. sagkyndige, der deltager i behandlingen af en sag varierer.

Det skønnes, at formanden med de gældende regler ville kunne afgøre ca. 50 af de 400 sager, der bliver overført til nævnet pr. 1/1 2007. Resten, ca. 350, sager ville kræve en egentlig nævnsbehandling med deraf følgende udgifter på ca. 2,7 mio. kr.. Efter forslaget skønnes ca. 300 sager imidlertid at kunne afgøres af formanden og ca. 100 sager kræve en egentlig nævnsbehandling. Forslaget reducerer således antallet af po-

tentielle nævnsbehandlinger med ca. 250 sager om året, svarende til ca. 1,9 mio. kr.

Forslaget om at udvide formandskompetencen i Miljøklagenævnet vil således isoleret set indebære en reduktion af de samlede årlige meromkostninger til ca. 800.000 kr.

Forslaget om muligheden for at inddrage sagkyndig bistand i forbindelse med Naturklagenævnets afgørelser skønnes at medføre merudgifter på ca. 150.000 kr. årligt.

Lovforslagets øvrige forslag skønnes at være udgiftsneutrale.

Lovforslaget indebærer ikke udgifter for kommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. Styrelsen vurderer ikke, at forslaget medfører administrative konsekvenser. Lovforslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at medføre konsekvenser for borgerne.

6. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Amtsrådsforeningen, Arbejdstilsynet, Beskæftigelsesministeriet, Den Kgl. Veterinær og Landbohøjskole, Forbrugerrådet, Foreningen af kommuner i Københavns amt, Forsvarsministeriet, Frederiksberg kommune, Hovedstadens Udviklingsråd, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Kommunernes Landsforening, Kulturministeriet, Københavns kommune, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Naturklagenævnet, Skatteministeriet, Statsministeriet, Transport- og Energiministeriet, Udenrigsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Advokatrådet/Advokatsamfundet, Akademiet for de tekniske Videnskaber, Akadimirådet,

Amternes Vadehavssamarbejde, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Campingrådet, DAVID, Danmarks Cykle Union, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idræts-Forbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Turistråd (nu Visit Denmark), Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Bilharziose Laboratorium, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Cyklistforbund, Dansk Aguakultur, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Firmaidrætsforbund, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Handel og Service, Dansk Havbrugerforening, Dansk Industri, Dansk Islandshesteforening, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Landbrug, Dansk Land- og Strandjagtforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Rideforbund, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Sportsdykker Forbund, Dansk Vandrelaug, Dansk Grus- og Stenindustri, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, Danske Landskabsarkitekter, Danske Museer, DAVID, De Samvirkende Invalideorganisationer, Den Danske Landinspektørforening, Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, Det Økologiske Råd & Selskab, Dyrenes Beskyttelse, Entomologisk Fagforbund, 3F Fagligt Fælles Forbund, FATCH, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere, Foreningen af Naturfredningsformænd og disses suppleanter i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Regnskovsgruppen Nepenthes, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Greenpeace Danmark, GTS - Godkendt Teknologisk Service, Hedeselskabet, HTS-Handel, transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, Jagt- og Skovbrugsmuseet, Kalk- og Teglværksforeningen, Kolonihaveforbundet, Kyst, Land & Fjord, Landbrugets Rådgivningscenter (nu dansk Landbrugsrådgivning), Landbrugsrådet, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen Levende Hay, Miljøcenter Vestjylland, Naturhistorisk Museum Århus, Natur- og Ungdom, NOAH, Nordisk Konservatorforbund, Parcelhusejernes Landsforening, Plantedirektoratet, Skovdyrkerforeningerne, Småskovsforeningen Danmark, Verdensnaturfonden, 92-gruppen for bæredygtig udvikling, Asfaltindustrien, Benzinforhandlerens Fælles Repræsentation, Beredskabsstyrelsen, Bilfærgernes Rederi-

forening, Brancheforeningen SPT, Bryggeriforeningen, Byggesocietetet, CO Industri, DAKOFA, Dansk Navigatorforening, Danske Vandværkers Forening, Danmarks Erhvervsgartnerforening, Danmarks Private vandværker, Danmarks Rederiforening, Danmarks Statistik, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Akvakultur, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Center for Byøkologi, Dansk Energi, Dansk Erhvervs-Fremme, Dansk Maritime, Dansk Standard, Dansk Textil og Beklædning, Dansk Transport og Logistik, Danske Elværkers Forening, Danske Fjernvarmeværkers forening, Danske Havne, Danske Læskedrikfabrikanter, Danske Mejeriers Fællesorganisation, DANVA, DELTA, De samvirkende Købmænd, Den Danske Dyrlægeforening, Det Danske Handelskammer, Det Norske Veritas, DONG, DTC, ELFOR, Elkraft, Elsam, Emballageindustrien, Embedslægeforeningen, Energi E2, Energistyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, Erhvervs- og Boligstyrelsen, Finansrådet, Forbrugerstyrelsen, Force Technology, Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af danske Jordbrugsalkværker, Foreningen af danske kemiske industrier, Foreningen af danske Kraftvarmeværker, Foreningen af danske Privathavne, Foreningen af lystbådehavne, Foreningen af miljømedarbejdere i kommunerne, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen for Danmarks Fiskemel og Fiskeolieindustri, Forskningscenter for Skov og Landskab, Forsikring og Pension, Forsvarets Bygningstjeneste, FMK-Sekretariatet, Genvindingsindustrien, Green Network, Grænse-region Syd, Grøn Livsstil, Grønne Familier, Ingeniørforeningen Danmark, International Transport Danmark, Kommunalteknisk Chefforening, Kommune kemi, Konkurrencestyrelsen, Københavns Havn, Landsforeningen af landsbysamfund, Landsforeningen Praktisk Økologi, Økologisk Landsforening, Landdistrikternes Fællesråd, Mejeriforeningen, Miljøkontrollen, Mærks Olie & Gas A/S, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Plastindustrien, Procesindustrien, Rederiforeningen for Mindre Skibe, Renosam, Sammenslutningen af Danske Havne, SMOK, Spildevandsteknisk Forening, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Transportrådet, Økologisk Landsforening.

Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner:	Sparede fremtidige merudgifter i forbindelse med udvidelse af formandskompetencen i MKN på 1,9 mio. kr.	Merudgifter til sagkyndig bistand i NKN på 150.000 kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner:	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser borgere:	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser:	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten:	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

(Lov om naturbeskyttelse)

Til nr. 1.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger er udpegning af den politiske repræsentation i Naturklagenævnet via Folketingets Finansudvalg oprindelig begrundet i, at Overfredningsnævnets væsentligste sagsområde var fredningssager og klager over fredningssager, som ofte medførte særdeles store statslige erstatninger. Da den historiske begrundelse for at koble udpegning af lægmedlemmer til Finansudvalget ikke længere er til stede, jf. ovenfor under de almindelige bemærkninger, flyttes udpegningsretten med forslaget derfor fra Finansudvalget tilbage til Folketinget, som det var tilfældet før 1969. Efter forslaget skal Folketinget udpege 7 medlemmer til Naturklagenævnet. Det lades således op til Folketinget at fordele posterne. Som det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås det, at udpegningen som hidtil gælder for 4 år. Miljøministeren vil skriftligt anmode Folketinget om at foretage udpegning.

Til nr. 2.

Efter den gældende bestemmelse i § 80, stk. 2, skal formanden og viceformændene opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer. Efter ændringen af retsplejelovens regler i 1998 (Lov nr. 402 af 26. juni 1998 om ændring af retsplejeloven, tjenestemandsløven og forskellige andre love (Rekruttering af dommere, dommerfuldmægtiges ansættelsesvilkår, dommers bierhverv og ændringer som følge af oprettelse af en domstolsstyrelse)) er det i medfør af rets-

plejelovens § 42, stk. 4, en betingelse for at blive udnævnt som landsdommer, at den pågældendes egnethed som dommer har været bedømt i landsretten. Naturbeskyttelsesloven fortolkes i dag således, at formanden og viceformændene ikke skal være dommere og heller ikke skal opfylde betingelsen i retsplejelovens § 42, stk. 4, om, at den pågældendes egnethed som dommer skal have været bedømt i landsretten, men skal have bestået juridisk kandidateksamen. Naturklagenævnet er et domstolslignende nævn, som har den endelige administrative afgørelse i væsentlige sager på natur- og planområdet, og udover juridisk kandidateksamen forudsættes derfor endvidere solidt juridisk erfaringsgrundlag. Bestemmelsen foreslås ændret, alene fordi retsplejelovens regler er ændret. Det forudsættes derfor, at den hidtidige praksis for udnævnelse fortsættes uændret.

Til nr. 3

Det foreslås, at § 80 suppleres med et nyt stk. 3, hvorefter formanden forpligtes til at drage omsorg for, at nævnet i nødvendigt omfang bistås af sagkyndige eksperter. I erstatningsspørgsmål bistås nævnet i dag i nødvendigt omfang af en konsulent fra Skatteministeriet. Det forudsættes, at sagkyndig bistand fra andre eksperter, herunder f.eks. biologer eller landskabsmæssige eksperter, inddrages i nævnets sagsbehandling på tilsvarende måde. De sagkyndige eksperter vil f.eks. kunne bistå ved udarbejdelse af responsa og/eller deltagelse i besigtigelser i de sager, hvor formanden vurderer, at der er behov for det. De sagkyndiges bidrag indgår efterfølgende i nævnets votering, uden at den sagkyndige dermed tillægges adgang til at deltage i nævnets afgørelser.

Til nr. 4

For at imødegå de sager, hvor lovens restriktive suppleantordning kan medføre en uhensigtsmæssig situation, foreslås under nr. 4, at den gældende bestemmelse om, at suppleanten kun deltager i behandlingen og afgørelsen af en sag, når det pågældende medlem er forhindret varigt eller for længere tid, udgår. Suppleanten kan således fremover indtræde i alle tilfælde, når et medlem har forfald. Det forudsættes, at suppleanterne holdes løbende orienteret om sagerne og ajourført med nævnets mødekalender, så de løbende kan træde ind i medlemmernes sted.

Til nr. 5

Som hidtil foreslås det, at udpegning af medlemmer og suppleanter er gældende for 4 år. Og som hidtil vil nyudpegning midt i en periode kun gælde 4-års perioden ud.

Til § 2

(Lov om miljøbeskyttelse)

Til nr. 1.

Der er tale om en tilpasning af bestemmelsen i lyset af ændringen af retsplejelovens regler om beskikkelse af landsdommere og dommere efter Retsplejelovens § 42, stk. 4. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring af bestemmelsen.

Efter den gældende bestemmelse i § 105, stk. 1, skal formanden og dennes stedfortrædere opfylde de almindelige betingelser for at være henholdsvis landsdommer eller dommer. Efter ændringen af retsplejelovens regler i 1998 (Lov nr. 402 af 26. juni 1998 om ændring af retsplejeloven, tjenestemandsløven og forskellige andre love (Rekruttering af dommere, dommerfuldmægtiges ansættelsesvilkår, dommeres bierhverv og ændringer som følge af oprettelse af en domstolsstyrelse)) er det i medfør af retsplejelovens § 42, stk. 4, en betingelse for at blive udnævnt som dommer, at den pågældendes egnethed som dommer i reglen har været bedømt i landsretten.

Miljøbeskyttelsesloven fortolkes i dag således, at formanden og ankecheferne ikke skal være dommere og heller ikke skal opfylde betingelsen i retsplejelovens § 42, stk. 4, om at den pågældendes egnethed som dommer skal have været bedømt i landsretten. Miljøklagenævnet er et domstolslignende nævn, som har den endelige administrative afgørelse i sager på miljøområdet. Nævnets formand og ankecheferne har en juridisk kandidateksamen, mens de øvrige nævnsmedlemmer besidder anden sagkundskab. Udover juridisk kandidateksamen forudsættes derfor, at for-

manden og ankecheferne har et solidt juridisk erfaringsgrundlag og i øvrigt nyder den tillid, som bestridelsen af stillingen kræver.

Bestemmelsen foreslås ændret, fordi retsplejelovens regler er ændret. Det forudsættes, at den hidtidige praksis for udnævnelse fortsætter uændret.

Til nr. 2.

Der er tale om en opdatering af navnene på de indstillingsberettigede. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring af bestemmelsen i øvrigt.

Til nr. 3.

Ad stk. 3

Ændringen indebærer en udvidelse af formandens kompetence, således at denne på nævnets vegne kan træffe afgørelse i sager, som ikke er af større eller principiel betydning. Samtidig præciseres det, at formanden på egen hånd som hidtil kan afgøre sager, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Kriteriet »større eller principiel« er hentet fra miljøbeskyttelseslovens § 103, stk. 1, nr. 2. Ved vurderingen, af om en sag er af større eller principiel betydning, kan vejledning derfor hentes i bemærkningerne til bestemmelsen samt folketingsudvalgets betænkning, der indgående beskæftiger sig med kriterierne. Folketingstidende 1990/91 (2. samling), tillæg A, spalte 1579, og tillæg B, spalte 963. Miljøklagenævnet vil således efter forslaget blandt andet skulle behandle de sager, de hidtil har behandlet som 3. instans efter § 103, som eneste klageinstans. Af bemærkningerne fremgår, at der er tænkt på afgørelser, hvor hensynet til væsentlige miljø- eller naturværdier skal afvejes med andre væsentlige beskyttelsesværdige interesser, herunder afgørelser af særligt vidtrækkende økonomisk betydning for samfundet eller for afgørelsens adressat. Endvidere tænkes der på afgørelser, der rejser spørgsmål om den rigtige anvendelse af en lovregel eller som skønnes at få afgørende betydning for den administrative praksis. Kriteriet »større« sigter til sagens miljømæssige indhold, dvs. til, om sagen vedrører et forureningsmæssigt problem, som er af mere end lokal betydning. Det er i denne forbindelse forureningspotentialet, der er afgørende for, om sagen kan karakteriseres som større, snarere end hvorledes ansøger i den konkrete sag har søgt forureningen begrænset.

Det er ikke hensigten, at ændre på formandens kompetence i forhold til de sager denne allerede i dag træffer afgørelse i, se hertil de almindelige bemærkninger afsnit 2, ligesom formanden fortsat vil kunne afgøre rent juridiske spørgsmål.

Ad stk. 4

Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til blandt de beskikkede medlemmer at nedsætte et udvalg, som kan forlange en sag, som er visiteret til formanden, forelagt til afgørelse i selve nævnet. Det er hensigten, at bemyndigelsen udnyttes til, at ministeren udsteder regler om, at udvalget skal bestå af formanden samt et antal medlemmer, der afspejler sammensætningen i Miljøklagenævnet, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.

Dette indebærer, at Dansk Industri, Arbejdernes Erhvervsråd, Håndværksrådet, Landbrugsrådet og Dansk Landbrug i forening indstiller et antal medlemmer. Disse medlemmer skal tilføre relevant sagkundskab i erhvervsøkonomisk og produktionsteknisk henseende.

Miljøstyrelsen indstiller et tilsvarende antal medlemmer fra listen over de indstillede nævnsmedlemmer. Disse medlemmer skal sikre udvalget miljømæssig sagkundskab, herunder om og forureningers påvirkninger af vand, luft, jord og påvirkning af miljøet ved støj m.v.

Endelig vil bemyndigelsen blive udnyttet til at fastsætte regler om udvalgets virksomhed, herunder at ethvert udvalgsmedlem kan forlange en sag, som er visiteret til formanden, forelagt til afgørelse i selve nævnet. Se hertil de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2.

Til § 3

(Lov om beskyttelse af havmiljøet)

Til nr. 1.

Den foreslåede ændring retter op på en fejlagtig henvisning i den gældende bestemmelse.

Til nr. 2.

Forslaget ændrer på de ved lov nr. 564 af 24. juni 2005 og ved § 2 i lov nr. 454 af 24. juni 2005 vedtagne ændringer, som træder i kraft den 1/1 2007. Det foreslås, at nærværende forslag ligeledes skal træde i kraft 1/1 2007.

Forslagets stk. 5 indeholder en hjemmel for ministeren til at nedsætte to udvalg, der kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet.

Det er hensigten, at ministeren skal nedsætte to udvalg, som kan forlange en sag, som er visiteret til formanden, forelagt til afgørelse i selve nævnet. Baggrunden herfor er, at Miljøklagenævnet ved behandlingen af klagesager efter havmiljøloven sammensættes forskelligt afhængig af, hvilke afgørelser der er påklaget.

For så vidt angår sager om dumpning af optaget havbundsmateriale, jf. lovens § 51, stk. 1, er det hensigten, at Danske Havne, Foreningen af Danske Privathavne, Københavns Havn A/S, Transport- og energiministeriet, Danmarks Fiskeriforening, Foreningen af Ral- og Sandsugere og Arbejdernes Erhvervsråd i forening vil skulle indstille et antal medlemmer. Disse medlemmer skal tilføre udvalget den relevante sagkundskab i erhvervsøkonomisk og produktionsteknisk henseende.

Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen vil skulle indstille et tilsvarende antal medlemmer med miljømæssig sagkundskab, herunder om vandmiljøproblemer ved klapping, vandstrømninger, påvirkning af fugleliv m.v.

Vedrører det påklagede forhold afgørelser om hurtigfærger, jf. lovens § 51, stk. 3, vil Bilfærgernes Rederiforening, Danmarks Rederiforening og Danmarks Navigatorforening i forening skulle indstille medlemmer. Disse medlemmer skal tilføre den relevante sagkundskab i erhvervsøkonomisk og produktionsteknisk henseende.

Herudover vil Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen skulle indstille et tilsvarende antal medlemmer. Disse medlemmer skal have indsigt i vandstrømninger og de miljømæssige problemer ved hurtigfærger, herunder for vandmiljø, dyreliv m.v.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2 og bemærkningerne til § 2.

Herudover er der tale om en lovteknisk justering af bestemmelsen som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 1, herunder en opdatering af navnene på de indstillingsberettigede. Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af bestemmelsen i øvrigt.

Forslagets stk. 1 om, hvilke afgørelser der kan påklages, svarer til den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte ændring af § 51, stk. 1, 1. pkt. og stk. 2 og stk. 3, 1.pkt.

Forslagets stk. 2 om, at visse regler i miljøbeskyttelsesloven finder tilsvarende anvendelse ved nævnets behandling af sagerne, svarer til den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte ændring af § 51, stk. 1, 2. pkt. samt stk. 3, 2. pkt. Dog er henvisningen til miljøbeskyttelseslovens § 104, stk. 3, om ministerens adgang til at fastsætte nærmere regler ikke medtaget, idet forslagens stk. 7 indeholder en sådan hjemmel.

Forslagets stk. 3 om nævnets sammensætning svarer til den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte ændring af § 51, stk. 1, 3. pkt. Forslaget indeholder dog en opdatering af de navne på indstillingsberettigede.

Forslagets stk. 4 om nævnets sammensætning ved behandling af klagesager i medfør af regler fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2, svarer til den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte ændring af § 51, stk. 3, 3. pkt.

Forslagets stk. 6 om klage svarer til den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte ændring af § 51, stk. 4, 8 og 9.

Forslagets stk. 7, indeholder en hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om nævnets sammensætning og virksomhed ved behandling af sager efter havmiljøloven. Den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte ændring af § 51, stk. 1, 2. pkt. samt § 51, stk. 3, 2. pkt. henviste til miljøbeskyttelseslovens § 104, stk. 3, hvorefter ministeren kan fastsætte sådanne regler. Af lovtekniske årsager foreslås det nu, at ministerens hjemmel til at fastsætte sådanne regler på havmiljølovens område fremgår direkte af loven.

Til nr. 3.

Forslaget ændrer på de ved lov nr. 564 af 24. juni 2005 og ved § 2 i lov nr. 454 af 24. juni 2005 vedtagne ændringer af § 51, som først træder i kraft den 1/1 2007.

Den foreslåede § 51 a svarer til den vedtagne, men ikke ikrafttrådte § 51, stk. 5–9. Der er tale om en lovteknisk justering. Der er således ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af bestemmelsen

Til § 4

(Lov om kemiske stoffer og produkter)

Til nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 er en parallel til de tilsvarende bestemmelser i lovforslagets § 2 og 3.

På kemikalieloven forventes det, at Dansk Industri, Landbrugsrådet, Dansk Landbrug og Dansk Erhvervsgartnerforening i forening, vil skulle indstille et antal medlemmer. Disse medlemmer skal kunne repræsentere den relevante sagkundskab i erhvervsøkonomisk og produktionsteknisk henseende.

Herudover vil Miljøstyrelsen og Arbejdstilsynet i forening skulle indstille et tilsvarende antal medlemmer. Disse medlemmer skal bidrage med sagkundskab om dyreliv, vandmiljøet, herunder grundvandet i særdeleshed, viden om stoffers effektivitet, påvirkning af jord m.v.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2 samt bemærkningerne til § 2.

Herudover er der tale om en lovteknisk justering af bestemmelsen som beskrevet ovenfor i de almindelige bemærkninger afsnit 1, herunder en opdatering af

navnene på de indstillingsberettigede. Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af bestemmelsen i øvrigt.

Den gældende lovs § 55, stk. 3 om nævnets uafhængighed er ikke gentaget i forslaget. Baggrunden herfor er, at reglen i § 55, stk. 3 allerede følger af miljøbeskyttelseslovens § 102, hvortil der henvises i forslagets stk. 1.

Forslagets stk. 1, om hvilke afgørelser der kan påklages til Miljøklagenævnet, svarer til gældende lovs § 55, stk. 1. Efter forslaget er det samtidig præciseret, hvilke bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, der finder tilsvarende anvendelse.

Forslagets stk. 2 om de indstillingsberettigede svarer til gældende lovs § 55, stk. 4. Der er dog foretaget en opdatering af navnene på de indstillingsberettigede.

Forslagets stk. 3 svarer til den gældende § 55, stk. 5.

Forslagets stk. 4 er beskrevet ovenfor.

Forslagets stk. 5 svarer til den gældende § 55, stk. 2.

Forslagets stk. 6 svarer til den gældende § 55, stk. 6.

Til § 5

(Lov om miljø og genteknologi)

Til nr. 1

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, har det ikke været hensigten, at der skulle kunne klages til miljøministeren over vilkår om det ydre miljø i Beskæftigelsesministeriets afgørelser om klassifikation i forbindelse med fremstilling og anvendelse af genmodificerede organismer i laboratorier, laboratorierområder og anlæg til storskalaforsøg. Med forslaget skabes der derfor hjemmel til, at der kan klages til Miljøklagenævnet. Der har hidtil ingen klagesager været. Der vil blive udstedt bekendtgørelse i medfør af genlovens § 7, stk. 3, om fastsættelse af vilkår i Beskæftigelsesministeriets afgørelser med klageadgang til Miljøklagenævnet.

Herudover er der tale om en lovteknisk justering af bestemmelsen om Miljøklagenævnet, herunder en opdatering af navnene på de indstillingsberettigede. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring af bestemmelsen i øvrigt.

Forslaget ændrer på den ved § 1 i lov nr. 565 af 24. juni 2005 vedtagne ændring, som træder i kraft den 1. januar 2007. Det foreslås, at nærværende forslag ligeledes skal træde i kraft 1. januar 2007.

Forslagets stk. 1, om hvilke afgørelser der kan påklages, svarer til den gældende § 34, stk. 1, og det vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte stk. 2. Det foreslås, at der herudover kan klages til Miljøklagenævnet over vilkår om det ydre miljø i Beskæftigelsesministeriets afgørelser om klassifikation i forbindelse med fremstilling og anvendelse af genmodificerede organismer i laboratorier, laboratorieområder og anlæg til storskalaforseg. Se herom ovenfor. Herudover præciserer forslaget, hvilke bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, der finder tilsvarende anvendelse ved Miljøklagenævnets behandling af sager efter lov om miljø og genteknologi.

Forslagets stk. 2 om de indstillingsberettigede svarer til den gældende § 35, stk. 1. Efter forslaget er der sket en opdatering af navnene på de indstillingsberettigede.

Forslagets stk. 3 om klage svarer til den gældende § 34, stk. 3.

Forslagets stk. 4 om ministerens adgang til at kunne fastsætte nærmere regler, svarer til den gældende § 35, stk. 3.

Til nr. 2

Bestemmelsen foreslås ophævet som følge af den foreslåede ændring i nr. 1.

Den gældende bestemmelse i § 35, stk. 1, om de indstillingsberettigede, samt den gældende bestemmelse i § 35, stk. 3, om ministerens adgang til at kunne fastsætte nærmere regler foreslås som nævnt ovenfor under nr. 1 indsat i den foreslåede § 34. Bestemmelserne i den gældende § 35 foreslås derfor ophævet.

Den gældende bestemmelse i § 35, stk. 2, om hvorledes nævnet træffer afgørelse, foreslås ophævet, idet reglen allerede følger af miljøbeskyttelsesloven, hvortil der henvises i forslagens stk. 1.

Til § 6

(Lov om vandforsyning)

Til nr. 1

Forslaget ændrer på de ved lov nr. 570 af 24. juni 2005 vedtagne bestemmelser, som træder i kraft den 1/1 2007. Det foreslås, at nærværende forslag ligeledes skal træde i kraft 1/1 2007.

Der tale om en lovteknisk justering af bestemmelsen som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 1.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 svarer til den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte § 75, stk. 1. Det foreslås samtidig præciseret, at bestemmelserne i miljø-

beskyttelsesloven om Miljøklagenævnet finder tilsvarende anvendelse på nævnets behandling af sager efter lov om vandforsyning.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 er en videreførelse af den vedtagne bestemmelse i § 79.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 giver ministeren hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om nævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager efter vandforsyningsloven. Regler om nævnet er i dag med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven fastsat i bekendtgørelse om forretningsorden for Miljøklagenævnet. Se ovenfor i afsnit 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2.

Bestemmelsen foreslås ophævet som følge af den foreslåede ændring i nr. 1. Bestemmelsen om klage er omfattet af forslagens § 75, stk. 2.

Til § 7

(Lov om forurennet jord)

Til nr. 1.

Forslaget ændrer på de ved lov nr. 568 af 24. juni 2005 vedtagne bestemmelser, som træder i kraft den 1/1 2007. Det foreslås, at nærværende forslag ligeledes skal træde i kraft 1/1 2007.

Der tale om en lovteknisk justering af bestemmelsen. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring af bestemmelsen i øvrigt.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, om hvilke afgørelser der kan påklages, svarer til den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte bestemmelse i § 77, stk. 1 og 2.

Forslagets stk. 2, om hvilke bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, der finder tilsvarende anvendelse ved Miljøklagenævnets behandling af sager efter lov om forurennet jord, præcisere den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte bestemmelse i § 83, stk. 3.

Forslagets stk. 3 om klage svarer til den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte bestemmelse i § 81, stk. 3.

Forslagets stk. 4 giver ministeren hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om nævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager efter lov om forurennet jord. Regler om nævnet er i dag med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven fastsat i bekendtgørelse om forretningsorden for Miljøklagenævnet. Se ovenfor i afsnit 2.2.2. i de almindelige bemærkninger

Til nr. 2.

Bestemmelserne foreslås ophævet som følge af den foreslåede ændring i nr. 1.

Til § 8

(Lov om aktindsigt i Miljøoplysninger)

Til nr. 1.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af den foreslåede ændring i nr. 2.

Til nr. 2.

Der er tale om en lovteknisk justering af bestemmelsen om Miljøklagenævnet som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 1. Den foreslåede § 4 b svarer til den gældende § 4 a.

Forslagets § 4 a er en omskrivning af gældende rets § 4, stk. 6, 2. pkt.

Det er med forslaget præciseret, hvilke bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven der finder tilsvarende anvendelse ved nævnets behandling af sager efter lov om aktindsigt i Miljøoplysninger.

Samtidig foreslås det, at reglen i miljøbeskyttelsesloven om at klage indsendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen, også gælder på klager efter lov om aktindsigt i miljøoplysninger.

Endelig giver forslagens § 4 a ministeren hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om nævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager efter lov om aktindsigt i Miljøoplysninger. Regler om nævnet er i dag med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven fastsat i bekendtgørelse om forretningsorden for Miljøklagenævnet. Se ovenfor i afsnit 2.2.2. i de almindelige bemærkninger

Til nr. 3.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af den foreslåede ændring i nr. 2. Den foreslåede § 4 c svarer til den gældende § 4 b.

Til § 9

(Lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder)

Til nr. 1.

Forslaget ændrer på de ved § 1 lov nr. 570 af 24. juni 2005 vedtagne bestemmelser, som træder i kraft den 1/1 2007. Det foreslås, at nærværende forslag ligeledes skal træde i kraft 1/1 2007.

Der er tale om en lovteknisk justering af bestemmelsen som beskrevet i de almindelige bemærkninger af-

snit 1. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring af bestemmelsen i øvrigt.

Forslagets stk. 1, om hvilke afgørelser der kan påklages til Miljøklagenævnet, svarer til den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte bestemmelse i § 53, stk. 1 og 2.

Forslagets stk. 2 svarer til den vedtagne bestemmelse i § 53, stk. 4.

Endelig giver forslagens stk. 3 ministeren hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om nævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager efter miljømålsloven. Regler om nævnet er i dag med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven fastsat i bekendtgørelse om forretningsorden for Miljøklagenævnet. Se ovenfor i afsnit 2.2.2. i de almindelige bemærkninger

Den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte § 53, stk. 3 og stk. 5, er ikke videreført i forslaget, idet det disse bestemmelser allerede følger af miljøbeskyttelseslovens bestemmelser, hvortil der henvises i forslagens stk. 1.

Den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte bestemmelse i § 53, stk. 6, er ikke medtaget, idet der ikke er mulighed for at påklage Miljøklagenævnets afgørelser til anden administrativ myndighed.

Til § 10

(Lov om CO₂ - kvoter)

Til nr. 1

Der er tale om en lovteknisk justering af bestemmelsen om Miljøklagenævnet som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 1. Det nye stk. 4 svarer til gældende lovs § 35, stk. 2. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring af bestemmelsen i øvrigt.

Til § 11

(Lov om planlægning)

Til nr. 1

Forslaget er enslydende med planlovens § 52, stk. 3 og 4.

Lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen), indeholder en overgangsordning, hvorefter retningslinjerne i »Regionplan 2005« opretholdes fra den 1. januar 2007 med samme retsvirkning som et bindende landsplandirektiv, indtil kommunerne har opdateret deres kommuneplaner med det nye udvidede indhold.

Regionplanretningslinjerne forudsættes helt eller delvis ophævet, når der er tilvejebragt en kommuneplan efter de nye regler. Der vil kunne blive tale om en

delvis ophævelse, hvis en kommune f.eks. ønsker at vedtage en kommuneplan eller tillæg til kommuneplanen, som kun for nogle emner indarbejder regionplanretningslinjer i kommuneplanen, ligesom der i konkrete tilfælde kan være behov for at fravige eller ændre regionplanretningslinjerne. Også i disse tilfælde skal ministeren ind og ophæve eller ændre regionplanretningslinjerne.

Miljøministerens hjemmel er indeholdt i ændringslovens § 3, stk. 7, hvorefter ministeren med virkning for en eller flere kommuner kan dispensere fra, helt eller delvis ophæve, ændre eller tilvejebringe tillæg til regionplanretningslinjer, der er opretholdt med samme retsvirkning som et landsplandirektiv.

Der gælder endvidere en særlig hjemmel i ændringslovens § 4, stk. 2, til at ophæve m.v. retningslinjer om grundvand og overfladevand i region- og kommuneplanen for Bornholm.

Med dette lovforslag foreslås, at miljøministeren får samme hjemmel, som er indeholdt i planloven, til at delegere disse beføjelser til en styrelse eller tilsvarende institution under Miljøministeriet. Det er tanken, at delegation skal ske til Skov- og Naturstyrelsen.

Det foreslås desuden, at miljøministeren får samme hjemmel som i den nugældende planlov til at fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet efter delegation, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Til § 12

Loven - på nær § 11, jf. nedenfor - træder i kraft den 1. januar 2007 samtidig med kommunalreformen. Det forudsættes, at ændringerne i nævnenes sammensætning og struktur forberedes i perioden fra lovens vedtagelse til lovens ikrafttrædelse, således at det nye Naturklagenævn kan nedsættes pr. 1. januar 2007, lige-

som den udvidede formandskompetence i Miljøklagenævnet kan fungere fra denne dato.

Ændring af overgangsbestemmelsen i kommunalreform-ændringen af planloven træder i kraft den 1. juli 2006, da den i sagens natur netop også skal gælde perioden indtil kommunalreformens ikrafttræden. Lov nr. 571 af 24. juni 2005 træder således i kraft den 1. januar 2007 med de ændringer, der følger af nærværende lovforslag.

Det foreslås, at sager, der er indbragt for Miljøklagenævnet inden loven træder i kraft den 1. januar 2007, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Der fastsættes ikke i loven særlige overgangsbestemmelser vedrørende behandling af sager, der er indbragt for Naturklagenævnet, idet lovforslaget ikke foreslår ændringer udover i bestemmelser om Naturklagenævnets bemanding. Det forudsættes, at det nye Naturklagenævn i samme omfang, som det hidtil har været tilfældet, når et nyt Naturklagenævn nedsættes, respekterer det tidligere nævns del-beslutninger. Der er ikke fastsat skriftlige normer for, hvad et nyt nævn kan behandle/ændre i en verserende fredningssag, og vurderingen af, hvor meget det nye nævn kan beslutte, afhænger i høj grad af, hvor langt sagen er kommet. Men udgangspunktet er, at det nye nævn er bundet af de beslutninger, som det forrige nævn har truffet, selv om Naturklagenævnet principielt ikke er bundet af sine beslutninger, førend der foreligger en endelig skriftlig afgørelse.

Hvis der efter det nye nævn er nedsat foreligger væsentlige nye eller ændrede omstændigheder, særligt i relation til økonomien vil sagen kunne tages op på ny, også selv om det forrige nævn har tilkendegivet, hvad det har besluttet. Men der skal foreligge særlige omstændigheder, og dette sker i dag kun rent undtagelsesvist.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

§ 1

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 884 af 18. august 2004, som ændret ved lov nr. 431 af 6. juni 2005, lov nr. 535 af 24. juni 2005 og lov nr. 567 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 80. Nævnet består af

- 1) en formand,
- 2) 2 medlemmer, der udpeges af Højesteret blandt rettens medlemmer, og
- 3) et antal medlemmer, der udpeges ved, at hvert af de partier, der er repræsenteret i Finansudvalget, vælger et medlem.

Stk. 2. Som stedfortræder for formanden kan fungere en viceformand. Formanden og viceformændene skal opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer.

Stk. 3. Samtidig med udpegning og valg af medlemmer efter stk. 1, nr. 2 og 3, udpeges og vælges en suppleant for hvert medlem. Suppleanten deltager kun i behandlingen og afgørelsen af en sag, når det pågældende medlem er forhindret varigt eller for længere tid.

1. *§ 80, stk. 1, nr. 3,* affattes således:
»3) 7 medlemmer, der udpeges af Folketinget.«

2. I *§ 80, stk. 2,* ændres »opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer« til: »have bestået juridisk kandidateksamen«.

3. I *§ 80* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»*Stk. 3.* Formanden drager omsorg for, at nævnet i nødvendigt omfang bistås af sagkyndige eksperter.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

4. *§ 80, stk. 3,* der bliver stk. 4, affattes således:
»Samtidig med udpegning af medlemmer efter stk. 1, nr. 2 og 3, udpeges en suppleant for hvert medlem. Suppleanten kan deltage i behandlingen og afgørelsen af en sag, når det pågældende medlem er forhindret i at deltage.«

Bilag til f. t. l. vedr. naturbeskyttelse m.v.

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

Stk. 4. De af partierne og Højesteret foretagne valg gælder for 4 år. Nyvalg af medlemmer og suppleanter i løbet af 4-års-perioden gælder dog kun indtil denne periodes udløb. Når et parti ikke længere er repræsenteret i Finansudvalget, udtræder det pågældende medlem og suppleanten af Naturklagenævnet.

5. § 80, stk. 4, der bliver stk. 5, affattes således:

»De af Folketinget og Højesteret foretagne udpegninger gælder for 4 år. I tilfælde af udtræden udpeges, jf. stk. 1, nr. 2 og 3, et nyt medlem eller en ny suppleant for den resterende del af perioden.«

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 753 af 25. august 2001, som ændret senest ved lov nr. 572 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 105. Miljøklagenævnets formand skal opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer. Stedfortræderne for formanden skal opfylde de almindelige betingelser for at være dommer.

1. I § 105, stk. 1, affattes således:

»Miljøklagenævnets formand og dennes stedfortrædere skal have bestået juridisk kandidateksamen.«

Stk. 2. Antallet af beskikkede medlemmer fastsættes af miljø- og energiministeren. Medlemmerne beskikkes af miljø- og energiministeren for indtil 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Industrirådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Håndværksrådet, Landbrugsrådet, De Danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger i forening.
- 2) Miljøstyrelsen

2. I § 105, stk. 2, nr. 1, ændres »Industrirådet« til: »Dansk Industri«, og »De Danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger« ændres til: »Dansk Landbrug«.

§ 106. Afgørelsen i de enkelte sager træffes af formanden eller en stedfortræder samt 2 eller 4 beskikkede medlemmer. De beskikkede medlemmer udpeges med lige mange fra hver af de to grupper, der er nævnt i § 105, stk. 2

Stk. 2. Afgørelser i Miljøklagenævnet træffes ved stemmeflertal.

Stk. 3. Formanden eller dennes stedfortræder kan i særlige tilfælde træffe afgørelse på nævnets vegne.

3. § 106, stk. 3, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Formanden eller dennes stedfortræder kan på nævnets vegne træffe afgørelse i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel betydning.

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

Stk. 4. Miljøministeren skal nedsætte et udvalg blandt Miljøklagenævnets medlemmer, som kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgets virksomhed.«

§ 3

I lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 925 af 28. september 2005, som ændret ved § 2 i lov nr. 545 af 24. juni 2005 og ved § 1 i lov nr. 564 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 50. Afgørelser, der kan påklages, skal oplyse datoen for klagefristens udløb og i øvrigt indeholde oplysning om

- 1) at afgørelsen kan påklages skriftligt, og til hvem afgørelsen kan påklages,
- 2) at klage over afgørelser, der er truffet i medfør af § 26 eller i henhold til regler, der er fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2, skal indgives til miljøministeren, mens klager over afgørelser, der er truffet i medfør af § 43 og § 43 a, skal indgives til det i medfør af lov om sikkerhed til søs nedsatte Ankenævn for Søfartsforhold, jf. § 51, stk. 3, og
- 3) at klage skal være modtaget senest ved klagefristens udløb

1. I § 50, nr. 2, udgår: »jf. § 51, stk. 3,«

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

§ 51. Miljøministerens afgørelser om dumpning af optaget havbundsmateriale, jf. § 26, kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. § 102, § 104, § 105, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 106 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse, medvirker ved behandling af klagesager efter denne lov sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Danske Havne, Foreningen af Danske Privathavne, Københavns Havn A/S, Trafikministeriet, Danmarks Fiskeriforening, Foreningen af Ral- og Sandsugere og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i forening.

Stk. 2. Miljøministerens afgørelser om foretagelse af undersøgelser efter § 45 a, for så vidt angår sager om dumpning af optaget havbundsmateriale, kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Afgørelser truffet i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2, kan påklages til det miljøklagenævn, som er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. §§ 102 og 104, § 105, stk. 1, § 105, stk. 2, 1. pkt., og §§ 106 og 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse, medvirker ved behandling af klagesager i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2, sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljø- og energiministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Bilfærgernes Rederiforening, Danmarks Rederiforening og Danmarks Navigatorforening i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i forening.

2. »§ 51. Følgende afgørelser kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse:

- 3) miljøministerens afgørelser om dumpning af optaget havbundsmateriale, jf. § 26, og ministerens afgørelse om foretagelse af undersøgelser heraf efter § 45 a, samt
- 4) afgørelser truffet efter regler fastsat med hjemmel i 33, stk. 2.

Stk. 2. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 106, stk. 1 - 3, og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse ved Miljøklagenævnets behandling af sager efter stk. 1.

Stk. 3. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, 2. pkt., i lov om miljøbeskyttelse medvirker ved behandling af klagesager efter § 26 og afgørelse om foretagelse af undersøgelser om optaget havbundsmateriale efter § 45 a sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Sammenslutningen af Danske Havne, Foreningen af Danske Privathavne, Københavns Havn A/S, Transport- og Energiministeriet, Danmarks Fiskeriforening, Foreningen af Ral- og Sandsugere og Arbejdernes Erhvervsråd i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i forening.

Stk. 4. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, 2. pkt., i lov om miljøbeskyttelse medvirker ved behandling af klagesager i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i 33, stk. 2, sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Bilfærgernes Rederiforening, Danmarks Rederiforening og Danmarks Navigatorforening i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i forening.

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

Stk. 4. Klage efter stk. 1, 2 og 3 indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne myndighed sender klagen til Miljøklagenævnet.

Stk. 5. Forbud eller påbud efter § 43 eller § 43 a, stk. 1 eller 2, over for skibe og platforme kan påklages til Ankenævnet for Søfartsforhold, der er nedsat i medfør af lov om sikkerhed til søs. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. I forbindelse med behandling af en klagesag efter stk. 5 indhenter Ankenævnet for Søfartsforhold en udtalelse om sagen fra en af miljøministeren udpeget sagkyndig.

Stk. 7. Klage efter stk. 5 indgives til Ankenævnet for Søfartsforhold.

Stk. 8. Klager efter stk. 1, 2, 3 og 5 skal være indgivet inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse. Når offentlig annoncering finder sted, jf. § 49, stk. 2, regnes klagefristen dog altid fra annonceringens dato.

Stk. 9. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

Stk. 5. Miljøministeren skal nedsætte to udvalg blandt Miljøklagenævnets medlemmer, som kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgets virksomhed.

Stk. 6. Klage efter stk. 1 indgives af de klageberettigede efter § 52 til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Klage skal være indgivet inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse. Når offentlig annoncering finder sted, jf. § 49, stk. 2, regnes klagefristen dog altid fra annonceringens dato. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til Miljøklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

3. Efter § 51 indsættes:

»§ 51 a. Forbud eller påbud efter § 43 eller 43a, stk. 1 eller 2, over for skibe og platforme kan påklages til Ankenævnet for Søfartsforhold, der er nedsat i medfør af lov om sikkerhed til søs. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. I forbindelse med behandling af en klagesag efter stk. 1 indhenter Ankenævnet for Søfartsforhold en udtalelse om sagen fra en af miljøministeren udpeget sagkyndig.

Stk. 3. Klage efter stk. 1 indgives til Ankenævnet for Søfartsforhold.

Stk. 4. Klage efter stk. 1 skal være indgivet inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse. Når offentlig annoncering finder sted, jf. § 49, stk. 2, regnes klagefristen dog altid fra annonceringens dato. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.«

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

§ 4

I lov om kemiske stoffer og produkter, jf. lov-bekendtgørelse nr. 21 af 16. januar 1996, som ændret bl.a. ved lov nr. 256 af 12. april 2000 og senest ved § 13 i lov nr. 564 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 55. Det Miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse, er klagemyndighed for afgørelser efter denne lovs kapitel 6 og 7, der træffes i første instans af den myndighed, ministeren bemyndiger hertil. Afgørelser om plantebeskyttelsesmidler eller biocider, hvor det eller de aktive stoffer er optaget eller søgt optaget på EF-listerne over aktive stoffer godkendt til brug i plantebeskyttelsesmidler eller biocider, kan dog ikke indbringes for Miljøklagenævnet.

Stk. 2. Klage til Miljøklagenævnet kan indgives af

- 1) Afgørelsens adressat og
- 2) Enhver, der har en individuel interesse i sagens udfald.

Stk. 3. Miljøklagenævnet er i sin virksomhed uafhængigt af instruktion om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Stk. 4. Ved behandling af klagesager medvirker sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra

- 1) Industrirådet samt Landbrugsrådet, DE Danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger og Dansk Erhvervsgartnerforening
- 2) Miljøstyrelsen og Direktoratet for Arbejdstilsynet i forening.

Stk. 5 Nævnet kan i øvrigt tilkalde sagkyndige til at afgive vejledende udtalelser.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.

1. § 55 affattes således:

»§ 55. Afgørelser efter denne lovs kapitel 6 og 7, der træffes i første instans af den myndighed, ministeren bemyndiger hertil, kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 106, stk. 1-3, og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse. Afgørelser om plantebeskyttelsesmidler eller biocider, hvor det eller de aktive stoffer er optaget eller søgt optaget på EF-listerne over aktive stoffer godkendt til brug i plantebeskyttelsesmidler eller biocider, kan dog ikke indbringes for Miljøklagenævnet.

Stk. 2. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, 2. pkt., i lov om miljøbeskyttelse medvirker ved behandling af klagesager efter denne lov sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Dansk Industri samt Landbrugsrådet, Dansk Landbrug og Dansk Erhvervsgartnerforening i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Arbejdstilsynet i forening.

Stk. 3. Nævnet kan i øvrigt tilkalde sagkyndige til at afgive vejledende udtalelser.

Stk. 4. Miljøministeren skal nedsætte et udvalg blandt Miljøklagenævnets medlemmer, som kan henvise sager til behandling i selve Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer og for udvalgets virksomhed.

Stk. 5. Klage til Miljøklagenævnet kan indgives af afgørelsens adressat og enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

§ 5

I lov om miljø og genteknologi, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 3. december 2002, som ændret ved bl.a. § 11 i lov nr. 545 af 24. juni 2005 og senest ved § 1 i lov nr. 565 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 34. Det Miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse, er klageinstans for administrative afgørelser i henhold til denne lov i det omfang, det er fastsat i stk. 2. De regler, der er fastsat for Miljøklagenævnets virksomhed i lov om miljøbeskyttelse, finder tilsvarende anvendelse med de ændringer, der følger af reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Til Miljøklagenævnet kan påklages afgørelser efter § 8 truffet af miljøministeren eller en styrelse i henhold til bemyndigelse.

Stk. 3. Klage indgives direkte til Miljøklagenævnet

1. § 34 affattes således:

»§ 34. Afgørelser efter § 8 truffet af miljøministeren eller en styrelse i henhold til bemyndigelse samt vilkår fastsat i medfør af regler udstedt i medfør af § 7, stk. 3, til sikring af det ydre miljø i Beskæftigelsesministeriets afgørelser om klassifikation af laboratorier, laboratorieområder og anlæg til storskalaforsøg kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt. § 106, stk. 1-3 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse medvirker ved behandling af klagesager efter denne lov sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Dansk Industri, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Håndværksrådet, Landbrugsrådet og Dansk Landbrug i forening.
- 2) Miljøstyrelsen i samarbejde med Skov- og Naturstyrelsen, Danmarks Miljøundersøgelses og Fødevarestyrelsen.

Stk. 3. Klage indgives direkte til Miljøklagenævnet, jf. § 31, af de klageberettigede efter § 30.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov. «

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

§ 35. Ved behandlingen af klagesager medvirker sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for indtil 4 år ad gangen. Antallet af beskikkede medlemmer fastsættes af miljøministeren. Medlemmerne beskikkes af miljøministeren efter indstilling fra

2. § 35 ophæves.

- 1) Dansk Industri, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Håndværksrådet, Landbrugsrådet, De Danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger i forening
- 2) Miljøstyrelsen i samarbejde med Skov- og Naturstyrelsen, Danmarks Miljøundersøgelser og Fødevaredirektoratet.

Stk. 2. Afgørelser i de enkelte sager træffes af formanden eller en stedfortræder samt 2 eller 4 beskikkede medlemmer med lige mange fra hver af de to grupper, der er nævnt i stk. 1. Afgørelser træffes ved stemmeflerhed.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandling af sager i henhold til denne lov.

§ 6

I lov om vandforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 130 af 26. februar 1999, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 570 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 75. Følgende afgørelser kan påklages til Miljøklagenævnet, jf. dog § 76:

- 1) Kommunalbestyrelsens afgørelser.
- 2) Miljøministerens afgørelser efter § 29, stk. 2 og 4, og § 32 samt afgørelser i konkrete sager efter kapitel 8

1. § 75 affattes således:

»§ 75. Afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen efter denne lov, samt miljøministerens afgørelse efter § 29, stk. 2 og 4, og § 32 samt afgørelser i konkrete sager efter kapitel 8 kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse, jf. dog § 76, § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Klage til Miljøklagenævnet indgives skriftligt af de klageberettigede efter § 80 til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til Miljøklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

§ 79. Klage indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne sender klagen til Miljøklagenævnet ledsaget af det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

§ 77. Kommunalbestyrelsens og regionsrådets afgørelser efter loven eller regler udstedt i medfør af denne lov kan påklages til Miljøklagenævnet, medmindre andet fremgår af lovens øvrige bestemmelser.

Stk. 2. Miljøministerens afgørelser efter § 39, stk. 2, § 72, § 73, stk. 2, 2. pkt., § 73 a og § 73 b kan påklages til Miljøklagenævnet.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

2. § 79 ophæves.

§ 7

I lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurennet jord, som ændret senest ved lov nr. 568 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 77 affattes således:

»§ 77. Følgende afgørelser kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse:

- 2) Kommunalbestyrelsens og regionsrådets afgørelser efter loven eller regler udstedt i medfør af denne lov, medmindre andet fremgår af lovens øvrige bestemmelser.
- 3) Miljøministerens afgørelser efter § 39, stk. 2, § 72, § 73, stk. 2, 2. pkt., § 73 a og § 73 b.

Stk. 2. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse ved Miljøklagenævnets behandling af sager efter stk. 1.

Stk. 3. Klage til Miljøklagenævnet indgives skriftligt af de klageberettigede efter § 82 til den myndighed der har truffet afgørelsen. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til Miljøklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

§ 81.

Stk. 3. Klage indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til miljø- og energiministeren ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

§ 83. Om Miljøklagenævnets sammensætning og virke gælder reglerne i Miljøbeskyttelsesloven.

2. § 81, stk. 3, og § 83 ophæves.

§ 8

I lov nr. 292 af 27. april 1994 om aktindsigt i Miljøoplysninger, som ændret ved § 1 i lov nr. 447 af 31. maj 2000, ved lov nr. 215 af 31. marts 2004 og ved lov nr. 310 af 2. maj 2005, foretages følgende ændringer:

§ 4.

Stk. 6. Afgørelser om aktindsigt i miljøoplysninger kan påklages særskilt til den myndighed, der er klageinstans i forhold til afgørelsen eller behandlingen i øvrigt i den sag, begæringen om aktindsigt vedrører. Afslag på anmodning om aktindsigt, der er meddelt af et organ omfattet af § 1, stk. 2, og af forsyningsvirksomheder m.v. omfattet af § 1, stk. 1, kan påklages til det i medfør af miljøbeskyttelseslovens kapitel 12 nedsatte Miljøklagenævn.

1. § 4, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

§ 4 a. Myndigheder og organer som nævnt i § 1, stk. 1 og 2, skal, når de anmoder om miljøoplysninger til brug for udarbejdelse af offentlig statistik eller videnskabelige undersøgelser, og når den, som anmodningen stiles til, ikke er forpligtet eller kan forpligtes til at give oplysningerne, gøre denne bekendt hermed og med adgangen til at tilkendegive, at oplysningerne ikke bør offentliggøres.

2. § 4 a og § 4 b affattes således:

»§ 4 a. Afslag på anmodning om aktindsigt, der er meddelt af et organ omfattet af § 1, stk. 2, og af forsyningsvirksomheder m.v. omfattet af § 1, stk. 1, kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse.

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

§ 4 b. Myndigheder og organer som nævnt i § 1, stk. 1 og 2, skal så vidt muligt sikre, at alle oplysninger, der indsamles af eller for dem, er ajourførte, nøjagtige og sammenlignelige.

Stk. 2. Myndigheder og organer som nævnt i § 1, stk. 1 og 2, skal i sager om aktindsigt i miljøoplysninger, der er omfattet af § 3, nr. 2, efter anmodning oplyse, hvis oplysningerne er til rådighed, hvor disse kan findes, om målingsmetoder, herunder fremgangsmåder for analyser, prøveudtagninger og forbehandling af prøver, der er anvendt ved tilvejebringelse af oplysningerne, eller henvise til en anvendt standardprocedure.

Stk. 2. Klage til Miljøklagenævnet indgives skriftligt til det organ eller den forsyningsvirksomhed m.v., der har truffet afgørelsen. Organet eller forsyningsvirksomheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til Miljøklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.

§ 4 b. Myndigheder og organer som nævnt i § 1, stk. 1 og 2, skal, når de anmoder om miljøoplysninger til brug for udarbejdelse af offentlig statistik eller videnskabelige undersøgelser, og når den, som anmodningen stilles til, ikke er forpligtet eller kan forpligtes til at give oplysninger, gøre denne bekendt hermed og med adgangen til at tilkendegive, at oplysningerne ikke bør offentliggøres.«

3. Efter § 4 b indsættes:

»§ 4 c. Myndigheder og organer som nævnt i § 1, stk. 1 og 2, skal så vidt muligt sikre, at alle oplysninger, der indsamles af eller for dem, er ajourførte, nøjagtige og sammenlignelige.

Stk. 2. Myndigheder og organer som nævnt i § 1, stk. 1 og 2, skal i sager om aktindsigt i miljøoplysninger, der er omfattet af § 3, nr. 2, efter anmodning oplyse, hvis oplysningerne er til rådighed, hvor disse kan findes, om målingsmetoder, herunder fremgangsmåder for analyser, prøveudtagninger og forbehandling af prøver, der er anvendt ved tilvejebringelse af oplysningerne, eller henvise til en anvendt standardprocedure.«

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

§ 9

I lov nr. 1150 af 17. december 2003 om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, som ændret ved § 1 i lov nr. 570 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 53. Den endeligt vedtagne vandplan kan påklages til Miljøklagenævnet, for så vidt angår fastsættelse af miljømål og indsatsprogram. Endvidere kan spørgsmål om vandplanens tilvejebringelse påklages til Miljøklagenævnet.

Stk. 2. En endeligt vedtaget kommunal handleplan kan påklages til Miljøklagenævnet, for så vidt angår indhold og tilvejebringelse, jf. §§ 31 a-31 e.

Stk. 3. Miljøklagenævnet afgør selv spørgsmål vedrørende nævnets kompetence.

Stk. 4. Om Miljøklagenævnets sammensætning og virke gælder reglerne i miljøbeskyttelsesloven.

Stk. 5. Miljøklagenævnet kan tilvejebringe oplysninger og foretage besigtigelse i overensstemmelse med § 51.

Stk. 6. Miljøklagenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

1. § 53 affattes således:

»§ 53. Følgende afgørelser kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse:

- 1) Den endeligt vedtagne vandplan for så vidt angår fastsættelse af miljømål og indsatsprogram.
- 2) Spørgsmål om vandplanens tilvejebringelse.
- 3) En endeligt vedtaget kommunal handleplan for så vidt angår indhold og tilvejebringelse, jf. §§ 31a-31e.

Stk. 2. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106, og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse ved Miljøklagenævnets behandling af sager efter stk. 1.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

§ 10

I lov nr. 493 af 9. juni 2004 om CO₂ - kvoter, som ændret ved lov nr. 410 af 1. juni 2005 og senest ved § 71 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering med de ændringer, der følger af vedtagne ændringer, der træder i kraft 1. januar 2007

Lovforslaget

§ 35. Afgørelser truffet af miljøministeren efter §§ 13, 21 a og 25-27 kan indbringes for Miljøklagenævnet. Klagen skal være indgivet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Bestemmelserne i lov om miljøbeskyttelse §§ 102 og 104-106 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at visse afgørelser ikke skal kunne påklages, samt at afgørelser truffet af en under ministeriet oprettet institution eller anden offentlig myndighed, som ministeren i henhold til § 37, stk. 3, har henlagt sine beføjelser til, ikke skal kunne indbringes for ministeren.

1. § 35, *stk. 1*, ophæves og i stedet indsættes:

»Afgørelser truffet af miljøministeren efter § 13, § 21a og §§ 25-27 kan påklages til det miljøklagenavn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106, og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Klage til Miljøklagenævnet indgives skriftligt inden 4 uger efter afgørelsen er meddelt til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til Miljøklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenavnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.«

Stk. 2. bliver herefter *stk. 4*.

§ 11

I lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning foretages følgende ændring:

§ 7. Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte overgangsregler.

1. I § 7 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter *stk. 8*, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. § 11 træder i kraft den 1. juli 2006

Stk. 3. Sager, der pr. 1. januar 2007 er indbragt for Miljøklagenævnet, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Til lovforslag nr. L 212. Skriftlig fremsættelse (29. marts 2006)

Miljøministeren (Flemming Hansen, fg.):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Ændring af klagenævn og klagebestemmelser i en række love på miljøområdet)

(Lovforslag nr. L 212).

En naturlig del af den skærpede fokus på håndhævelse er, at det også sikres, at klagestrukturen på miljøområdet fungerer hensigtsmæssigt.

Der har været rejst spørgsmål om Naturklagenævnets sammensætning – senest i sommeren 2005. På den baggrund har Miljøministeriet gennemgået Naturklagenævnets sammensætning og struktur, og der har vist sig et behov for ændringer, der tager sigte på særligt følgende problemstillinger: Den politiske repræsentation i nævnet afspejler i dag ikke Folketingets sammensætning, der inddrages i dag ikke i tilstrækkeligt omfang sagkyndige eksperter i Naturklagenævnets afgørelser, og de gældende regler for suppleanters deltagelse kan indebære u hensigtsmæssige situationer. Med lovforslaget tages der højde for disse problemer ved forslag til ændringer af naturbeskyttelsesloven.

Som led i kommunalreformen er der vedtaget ændringer i klagesystemerne, hvorved de fleste klagesager, som i dag behandles i Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen, med virkning fra den 1. januar 2007 er overført til henholdsvis Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet. Hermed får Miljøklagenævnet langt flere sager end hidtil. Med lovforslaget foreslås, at kompetencen for formanden for Miljøklagenævnet til at træffe afgørelser i klagesager udvides, således at formanden eller dennes stedfortræder på egen hånd kan afgøre sager på nævnets vegne, når sagerne ikke er større eller principielle samt i sa-

ger, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Lovforslaget lægger endvidere op til, at der skal indføres en visitationsprocedure for, hvilke sager der skal behandles i selve Miljøklagenævnet i lighed med, hvad der gælder på Naturklagenævnets område. I Naturklagenævnet foregår visitationsprocessen ved, at udvalgets medlemmer med henblik på kommentering løbende får tilsendt oversigter over sager med angivelse af formandssager. På grund af Miljøklagenævnets anderledes sammensætning foreslås det, at miljøministeren får bemyndigelse til at nedsætte et eller flere udvalg, som kan henvise sager til en egentlig nævnsbehandling, ligesom ministeren kan fastsætte regler for udpegning af medlemmer til udvalgene og disses virksomhed.

Miljøklagenævnet er klagemyndighed efter en række love på miljøområdet. Bestemmelserne om Miljøklagenævnet i disse love er forskelligartede, og de har derfor med lovforslaget gennemgået en lovteknisk revision. Bestemmelserne foreslås nu opbygget efter samme systematik.

Herudover retter lovforslaget op på en tidligere fejl i lov om miljø og genteknologi, som utilsigtet kan give klageadgang til miljøministeren over visse afgørelser. Det drejer sig om klager over særskilte vilkår til sikring af det ydre miljø i afgørelser efter beskæftigelsesministerens bekendtgørelse om genteknologi og arbejdsmiljø. Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at der kan klages til Miljøklagenævnet i stedet.

Endvidere justeres overgangsbestemmelsen i kommunalreformændringen af planloven, således at planlovens § 52 om ministerens adgang til at delegere sine beføjelser efter loven og til at fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, som er truffet efter bemyndigelse, også kommer til at gælde de beføjelser, der følger af overgangsordningen i lov nr. 571 af 24. juni

2005 om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen).

Idet jeg i øvrigt kan henvise til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.